

BĘBNANIE (3) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N bębnani(e) (1). ◇ I bębnani(e)m (1) RejAp, bębnanim (1) BielKron.

Sł stp brak, Cn brak, Linde XVI w. s.v. bębnić.

Bicie w bęben (3) : vderzył ná dwie náwie ciężkie/ ná których ták wielkie bębnánie było (marg) y trąbienie/ iż zá ieden dziw było. (-) BielKron 460, 331; Słuchayże ty on nędzaru co ten dzień fwięthy obchodziłz obźárstwem/ opilśthwem/ piłkáníem/ bębnáníem RejAp 11.

Cf BĘBNAĆ, BĘBNIENIE

BC